

Cristina Vila: 'Cal transformar l'educació des del bressol, el sexisme comença aquí'

Sociòloga i especialitzada en estudis de gènere oferirà activitats a Figueres i a Llançà dins els actes del dia de la dona

Cristina Vila està especialitzada en estudis de gènere

Cristina Vila és sociòloga i està especialitzada en estudis de gènere. Vila impulsa projectes de coeducació amb infants i adolescents, per prevenir el sexisme i la violència de gènere. En la primera infància, es creen els primers estereotips de gènere, que després es traslladen a l'adolescència, potenciats.. Aquesta setmana realitza diferents activitats de conscienciació a la comarca coincidint amb el Dia Internacional de la Dona Treballadora. Aquest dimecres ofereix una xerrada per a joves a

Figueres, el dia que es lliuren els Premis Rosa Ymbert. Parlarà sobre Sexisme en els videoclips a les 19.00 hores, a la Sala Erato. Sobre Amor i sexualitat, quins contes ens han explicat?, el dia 11 a Llançà, (18.00 h). Finalment la sociòloga oferirà el dia 11 una visita al Museu del Joguet(11.00 h) per parlar de com en les joguines ja neix el sexisme.

El sexisme i les joguines, tot neix aquí. I ho explicarà en una visita, al Museu del Joguet?

El sexisme i la violència de gènere comença en la primera infància i a través del joc i de les joguines. Aquesta xerrada-visita és una invitació a veure les joguines des del punt de vista de gènere. Hem analitzat el fons del Museu del Joguet i estem elaborant un estudi –juntament amb la historiadora de l'art Cristina Ribot– per demostrar que, a través de joguets aparentment innocents, al llarg de la història i comparant-ho amb l'actualitat, s'han assignat rols i models diferents per a nens i nenes. Això no ha canviat, és més, alguns aspectes, com la cosificació de les nenes, s'ha potenciat. Veiem com els jocs per simular rols de l'àmbit públic com el transport, la construcció, les aventures, l'ús de la força per batallar, jugar a fer una professió, l'ocupació de l'espai o les guerres s'han assignat, i és així encara, a la masculinitat. En canvi l'espai privat, la vida familiar, els jocs de nines, la maternitat, la bellesa, l'amor i el fet de donar-se a l'altre s'ha posat i se segueix posant en el centre de la vida de les nenes. Tot això fa que els nens i les nenes adquireixin habilitats, capacitats i projeccions de futur diferents. Ho aprenen a través del joc, interioritzant que les seves funcions i responsabilitats han de ser diferents i creixen mesurant-se i valorant-se a partir d'aquest model social de ser dona o home, deixant poc marge als infants a desenvolupar-se lliurement.

Quines conseqüències té tot això que sembla tan innocent?

A partir d'aquest estudi, podem demostrar que des del bressol s'estan cultivant patrons diferenciats que comencen a posar les bases per a la violència de gènere perquè molts dels valors de les joguines associades a la masculinitat tenen a veure amb dominar l'espai, controlar l'altre, la resolució dels conflictes a través de la violència i la destrucció de la vida. Això no vol dir que tots els nens ho incorporin, però és el model de masculinitat que se'ls ofereix. En canvi, els aprenentatges i valors de les joguines per a elles són contraris al model de masculinitat: sigues per l'altre, cuida del món i de les persones, dedica temps a estar guapa, dedica't a àrees considerades secundàries..., i aquests aprenentatges, diferenciats i oposats, estan creant i normalitzant relacions de dominació i subordinació des de la infància.

Això com afecta quan el nen i la nena arriben a l'adolescència?

Utilitzem els vídeos de YouTube per fer veure que aquests models diferenciats en funció del sexe es transmeten ara per un canal molt atractiu per a l'adolescent. El que succeeix és que els estereotips de gènere, que havien començat al bressol, es traslladen al món adolescent, es mantenen i es reforcen. Disposen d'una quantitat important de vídeos sexistes que presenten models on ells se situen com a protagonistes dominadors i poderosos, i un conjunt de noies se situen al voltant d'aquests. Dones tractades com a objectes sexuals, cosificades i valorades únicament per donar plaer a l'altre. Hem d'estar alerta amb la cosificació de les persones, perquè esdevé un primer pas per exercir la violència. De les noies, s'espera que si guin guapes i seductores per ser contemplades o utilitzades. Un aprenentatge que comença des de ben petites a través de la sexualització i que ja veuen a través de la publicitat o del joc com Barbies o les Bratz.

Les noies continuen sospirant per l'amor romàntic?

En les nenes, de forma inconscient i subtil, a través de molts contes i joguines, se'ls han potenciat les emocions, el romanticisme i la bellesa. El projecte de vida associat a l'espera del príncep blau és una idea que ha sigut i és encara molt present, així com el lliurament a l'altre. Aquest missatge ha estat tan potent per a elles que pensen que, encara que els faci mal, és la normalitat. I és precisament aquesta normalitat la que s'ha de qüestionar.

Com ho transformem això?

Primer hem de prendre consciència de com operen els estereotips. També cal potenciar la crítica cap als missatges que rebem de l'exterior i educar la mirada. Per transformar-ho, hem de començar des del bressol a educar en igualtat, posant en el centre valors associats a la feminitat com pot ser la cura, que no són de dones, sinó de totes les persones. Si no ho fem, els nens no podran veure que això és important per a la vida. Hi ha emocions com la tristesa i la por que es relacionen amb la feminitat i estan molt poc valorada en els nens.

Hauríem de trencar aquesta menysvaloració d'aquests elements i permetre que els nens també puguin expressar-les sense por. Però l'exigència del rol masculí és encara avui la d'haver de demostrar constantment el poder i la força i la inhibició de les emocions. Un cànon molt injust i causant també de frustració per a nens i homes.

Educació en igualtat des del bressol, s'està posant ja en pràctica?

Ja fa uns anys que s'estan fent projectes de coeducació, i des d'Igualtat Creativa, ho iniciem a l'escola d'infantil i primària. El projecte consisteix a estudiar com, de forma inconscient, donem missatges diferents a nens i nenes; analitzem el llenguatge que utilitzen el personal que educa, els contes, les activitats i els patis. S'ofereixen eines perquè es deixi de transmetre sexisme i s'eduqui en igualtat. També fem xerrades a famílies, perquè a casa hi ha molta feina a fer per començar a educar en i per a la igualtat.

Font del document:

http://www.emporda.info/comarca/2017/03/07/cristina-vila-cal-transformar-leducacio/347716.html?utm_source=rss